

Versos d'octubre 2020

Voler que es faci justícia
en certs casos, com veieu,
quan hi ha jutges amb malícia,
pot costar molt car de preu;
és a dir, pot ser una creu.
Bé que ho sap el President
que a hores d'ara no tenim,
que ha estat fidel i valent,
l'Honorable Joaquim,
amb qui havíem de fer el cim.
Per defensar els drets humans,
la llibertat d'expressió
i els polítics catalans
de l'exili i la presó,
l'han fet baixar del balcó.
Segons diu en Canongia,
un socialista devot,
el llaç groc no tot ho pot.

És ben cert. Ni ho pretenia,
i si hi ha hagut tal avalot
és perquè és de curts de vista
no defensar els presoners
de l'Espanya centralista
que ens rebutja ara i adés
i ens ha portat al Procés.
«És l'imperi de la llei.
Cal complir-la i acatar-la,
no teniu cap més remei»,
ens diu en Roma quan parla
per escrit, a "Regió7",
tot fent el seu espinguet.
Quan les lleis són repressives
contra el poble i la nació,
no despenjar una pancarta
pot ser la millor lliçó.
És la prova del cotó.

In memoriam

El setembre se'ns ha endut
un company de la revista,
vull dir en Lluís Calderer
que ens dava el seu punt de vista
sempre equilibrat i agut
i en sabia un fotimer.
Prou sabem que deixa un buit,
però cal afrontar el demà,
sols així donarà fruit
la llavor que ell va sembrar.